

Fraternam Nathanis familiam transiisse. Cum gravissimis, inquam, Theologis, qui apud Joannem Pinedam lib. 7. de Salomone cap. 25. haud levem huic figmento censuram inurunt; quibus adde Tornellum Anno Mundi 3157. num. 2. pronuntiantem, eam Annii opinionem erroneam esse, & Scripturae profus contrariam. Subscribo Tornello, & designo Scripturae loca Annio contraria, in quibus Ochoziae filius Joas & nepos Amasias, & reliqui posteri recensentur: lib. 1. Paralip. cap. 3. 10. & 11. & lib. 2. cap. 22. v. 11. & libro 4. Regum cap. 11. v. 2. & cap. 13. v. 1. & cap. 14. vers. 13.

Objectio ex S. Brigitta solvitur.

459 Neque obstat S. Brigitta lib. 3. cap. 19. scribens: Salomon, cui tam mirifica data & promissa sunt, excessit a bonitate, & non est completa in eo promissio, propter ingratitudinem ejus; sed in me Filio Dei. Sensus enim Brigittae est, Regnum Salomonis brevi tempore imminutum fuisse, atque ad unam, vel alteram Tribum redactum; ipsum vero Salomonem a Christi Domini Mariana Genealogia exclusum, non asserit Brigitta. Sensus hunc suggerit lib. 3. Regum cap. 11. v. 11. quem explicat Tertullianus libro 3. contra Marcionem cap. 29.

§. II.

Salomon Mariae proneptis Genealogiam in domo saltus Libani adumbravit, nec sine Immunitatis insinuatione.

460 Hunc locum seorsim tractare libuit, utpote multo symbolorum apparatu atque aenigmatum ingenioso artificio a Sapientissimo Salomone elaboratum.

Domus pro familia usurpari solet.

Nota ea est tam apud Divinos, quam apud humanos Scriptores Metonymia, qua Domum non pro aedibus tantum, quas incolimus, sed pro familia etiam usurpant, ex qua originem ducimus. Hinc Bethlehemitae Boozii, & Ruth connubio feliciter omniantes, in hunc modum precantur, Ruth cap. 4. 11. Faciat Dominus hanc mulierem, quae ingreditur domum tuam, sicut Rachel, & Liam, quae edificaverunt domum Israel. Fiatque domus tua, sicut domus Phares, quem Thamar peperit Juda. Domum in utraque acceptione usurparunt; nam & Booz Rutham i propriam deduxit domum, communi usuram convictu; & rursus, instar Liae, domum ipsa Israelis edificavit, clara nimirum sobole. Similia exempla legas 2. Regum 7. 11. Praedictique tibi Dominus, quod domum faciat tibi Dominus. (Genus intelligit, nobilemque Davidis posteritatem, ex qua Maria, & Christus orientur: addit enim: Cumque completi fuerint dies tui, & dormieris cum patribus tuis, suscitabo semen tuum post te, quod egredietur de utero tuo, & firmabo Regnum ejus, ipse edificabit domum nomini meo; Templum nimirum Hierosolymitanum.) Eiusmodi sunt illa Isaiae 7. 17. & Lucae 2. 4. nec enim alia designo, quam illa, quae domum, & familiam Mariae illustrent exempla. Addo unum, vel alterum ex humanioribus. Euripides in supplicibus Theseum inducit damnantem Adrastum, ob sordidas filiarum nuptias:

2. Reg. 7. 11.

Et illa lib. 8. Qui genus? unde domo? & Flaccus libro 1. Epistola 7. Unde domo? Quis? & pleraque id genus.

Miscens autem splendidam tuam familiam Euripides, polluta, Vulnerasti domos: oportet enim neque corpora Injusta justis miscere justum.

Et Latinus Poeta Aeneidos 1. de Augusti familia:

Virgili.

Veniet lustris labentibus aetas, Cum domus Assaraci Phthiam, clarasque Mycenae Servitio premet, ac victis dominabitur Argis, Nascetur pulchra Trojanus origine Caesar.

Et illa lib. 8. Qui genus? unde domo? & Flaccus libro 1. Epistola 7. Unde domo? Quis? & pleraque id genus.

461 Hac igitur domus ambiguitate delectatus Salomon Regiam saltus Libani arcem, uti eximius architectus, absolutissimam excogitavit, excogitavit, uti vates sapientissimus, in eam formam instrui curavit, quae una, atque eadem opera & commodam Regi ad judicarios usus aulam praerberet, & doctam simul generis speciem repraesentaret. Itaque in simplici illa Salomonis domo, duplicem licebat Salamonicam domum intueri: videlicet, & materiarum ipsas aedes, & in ipsa aedium structura nobilem proavorum, ac pronepotum gentem; tam sapienter omnia ad utrumque usum inventa, tam artificiosè videlicet fabrefacta. Totum porro artificium eò spectabat, ut augustiorem aulam, quam locupletior materies, & ingeniosius opus perfectissimè abolverat, Mariae futurae neptis exactissimum vestigium esse intelligeres. Sed juvat brevissimam ejusdem domus Ichnographiam praemittere, ex qua Symbolum facilius percipiatur.

In domo a Salomone adificata nobilitis proavorum ac pronepotum gens designata.

462 Tria in eo aedificio observanda; materia, forma, usus. Materia praegravibus, huiusque pretiosis constabat lapidibus, tum fundamenta munientibus, tum firmissimos arcus muros; quos intrinsecus incorruptis obductos fuisse tabulis cedrinis, docet sacer Historicus lib. 3. Regum cap. 7. v. 3. & 9. De opere illud in primis statuitur, columnis omnino quadraginta quinque, illisque cedrinis, domum fuisse suffultam; columnas vero in tres ordines ita divisas, ut quatuor formassent deambulacra; versu 2. & 3. Denique totam fabricam in tres distinguit porticus, v. 6. & 7. Prima ingredientibus occurrebat porticus columnarum, quarum numerum licet non subducat, viginti tamen fuisse, ex mysterio infra explicando addiscimus. Secundam porticum majorem compellat, v. 6. quae ex praevia priori porticu ingredientibus exciperet, atque ad forensia negotia confluentem populum caperet amplissima. Tertiam denique porticum solii dicit, in qua Regium tribunal esset: in ea domunculam, seu separatam aulam judicio exercendo consignat, v. 7. & 8. Hanc Josephus libro 8. Antiquit. cap. 2. triginta cubitis quadratam, validisque subnixam columnis describit. Quod ad usum attinet, satis ille ex dictis intelligitur; fusiùs autem traditur a Josepho in haec verba: Basilica erat magna & pulchra, multis columnis suffulta, ca illius, quam ad causas forenses agitandas, & lites de-

Tria in eo aedificio observanda, materia, forma, usus.

3. Reg. 7. Columna.

Porticus varia.

Usus fabri. Iosephus.

cernendas condidit, capacem multitudinis, quae eò jus peteret, longam cubitos centum, latam quinquaginta, altam triginta, in sexdena quadrangula ad singula latera distinctam, (sic ferè ex Graeco Villalpandus in Ezechielem Tom. 2. lib. 5. cap. 12.) testam opere Corinthiaco, additis parilibus postibus, cum valvis caelatis, ad ornamentum loci simul & munimentum. In ejus medio fuit aedes alia quadrata, lata triginta cubitos, columnis validis suffulta, & in ea tribunal magnificum, ubi Rex jura solebat reddere. Ad hunc usum etiam pertinebant ducenta scuta aurea, totidemque hastae, trecentaque ex auro peltae, quibus sive munitum, sive ornatum custodiarium Regis satellitum ipsum ad judicium procedentem comitaretur, judicantemque pro foribus tueretur. Hic statum horum scutorum, peltarum, caeterorumque armorum armamentarium, sed tamen auroreorum; Isaiae 22. 8. & 3. Reg. 14. 28. & 2. Paralip. 9. 16.

Iosephus.

3. Reg. 7. 2. Domus refrigerii Regum. 2. Paralip. 9. 16.

Iosephus.

Cur domus saltus Libani cognominata.

3. Reg. 7. 10. Prima Salomonis cura de fundamentis domus.

Mariani aedificii fundamentum.

octo cubitorum firmissimè communita, Neque enim aut exiguis, aut contemptis Mariae conceptae principis aptè possit incumbere tam augusta Mariana vitæ fabrica, quam magnifica praesignabat domus illius structura. Sed quia horum fundamentorum pretium, ac firmitudinem supra commendavi, plura non hic praecupaverim, quam ut observem, fundamenti lapides decem vel octo cubitorum describi, qui numeri perfectionem beatitudinem, beatamque perfectionem significant Mariani fundamenti; perfectissimam inquam generationis, ac beatissimam Conceptionis. Est enim numerus Denarius perfectus, perfectionique exprimentae additus; sicut octonarius beatitudini adumbrandae. Aulam universalem propitiationis cum construeretur, fundamenti illius unicum primordium, Conceptio B. Mariae, quem ipsam aulam nominamus, prout intelligo, existit. Si igitur aliqua alicujus peccati macula Conceptio illa corrupta fuit, fundamentum ipsi structurae non cohaerebat. Sic Anselmus in lib. de Exordio Mundanae salutis. Quae recitasse hic sufficeret; nam supra jam illa perpendimus.

Lapides fundamenti decem & octo cubitorum ad perfectissimam Marianam Conceptionem spectant.

S. Anselm.

465 His de fundamento libatis, primum adeamus aulae vestibulum, quam porticum columnarum dixit Sacer Historicus v. 6. Dixi numerum harum columnarum intelligendum esse ex ipsarum significatione; quam Rupertus exactè mihi visus est tradidisse lib. 3. Commentariorum in Libros Regum cap. 15. Cum enim quadraginta quinque columnas, quibus interior incumbebat domus, totidem praesignasse progenitores Deiparae, ut infra explicabo, docuisset Rupertus cap. 14. has columnas praeviae porticus eos praeluisse Mariae proavos asserit, qui illos quadraginta quinque praecesserunt; cumque illi quadraginta quinque ab Abrahamo usque ad Mariam computentur, consequenter Rupertus superiores illos, qui ab Adamo usque ad Abrahamum praecesserant, nempe viginti proavos, his huiusce porticus, seu vestibuli columnis praesignatos exponit, atque adeo columnas ipsas fuisse viginti. Verba Ruperti haec sunt: Porticus columnarum ante domum, tempus illud fuit supra Abraham usque ad Noe, à Noe usque ad Abel, sive Adam, qui primus creatus est. Scio Rupertum hanc praeviam porticum duplicem descripsisse, sed ejus descriptio ad exactam versus 6. intelligentiam superius traditam dispungenda est. Alioquin expositio mysterii commendanda, quam sic breviter perstringo. Universum Regiae illius spatium, quod à primo hoc vestibulo usque ad aulam interiorem Salomonici Throni erat interjectum, adumbrabat totum illud temporis spatium, quod inter Abrahami aetatem, & B. Virginis Conceptionem fuit interceptum. Quod igitur praetendebatur vestibulum, significabat tempus illud anterius, quod ab Adamo usque ad Abrahamum defluxe- rat; atque adeo quot erant Mariae atavi ab Adamo usque ad Abrahamum; nimirum viginti (neque enim plures, nec pauciores in Genealogia Mariae percenset Lucas cap. 3. à versu 34.) totidem in hoc vestibulo columnas extitisse necesse est, juxta germanam Ruperti explicationem.

Primum aula vestibulum seu porticus columnarum ad Mariae proavos spectat ab Adamo usque ad Abrahamam.

Rupertus.

466 Quod ad quadraginta quinque columnas attinet, quibus interiorem domum sustenta-

P. Ildeph. de Flores in Eccles.

45 Columna, quibus interior domus sustentatur, totidem designant generationes ab Abraham usque ad Christum Virginis filium. Rupert.

tentatam legimus v. 3. non aliis verbis, quam ejusdem doctissimi Ruperti earum mysterium exponendum. Quid hæc domus Salomonis, domus saltus Libani, nisi domum generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham, figurat? Ligna quippe cedrina, ligna impubilia, Patres fuerunt, ex quibus ipse Christus, (& Maria ejus mater) secundum carnem; quippe qui, propter magnam fidei meritum, impubilibus memoria sunt. Quid ergo domus hujus columnæ XLV. nisi totidem significant generationes, ab Abraham usque ad Christum? Nam secundum Evangelium non plus quidem, quam XLII. sunt; sed secundum fidem historiam, XLV. sunt. Tres quippe Evangelium, certi gratiam mysterii prætermisit, dicendo: Joram autem genuit Oziam: Joram quippe non genuit Oziam, sed Ochoziam, qui Ochozias genuit Joa, de quo natus est Amasias, qui genuit Oziam, &c. Igitur domus saltus Libani XLV. columnis sustentatur; quia Patrium, ex quibus Christus secundum carnem, ab Abraham usque ad Christum, generationes XLV. sunt &c. Cujus generationis vera beatitudo est in eo, quia Verbum ipsum, quod Virgo fidelis secundum carnem peperit, & lactavit, ipsa secundum fidem prius & corde concepit, & ore peperit, &c. Hæc ille lib. cit. cap. 14. Sicut ergo Evangelista in tres trigesimas, seu quaterdecenas generationes, progenitorum Christi, & Mariæ catalogum distinxit; ita Salomon in tres illum partitus est pentadecadas, sive tres quindenæ; ut ab Abraham usque ad ipsum Salomonem quindecim supputaverit generationes: à Salomone usque ad Amōnem alias quoque quindecim; totidem ab Amone usque ad Mariam, & Christum. Quod autem ad quatuor mundi plagas quaterna Salomon formaverit deambulacra, ex quibus universa domus species deambulando posset lustrari, eam fortassis meditabatur theoriam, quod ex toto undequaque orbe ad Marianæ aulae miraculum confluxuri essent, qui Dei matris, nobilissimorum progenitorum filia, clarissimam generationem, & conceptionem religiosè susciperent.

467 Si columnas curiosus quispiam numerasset, quibus tota incumbere moles, earum numerum in tanto symbolorum delectu, tantoque ænigmatur studio, nequam crederet mysterio vacasse. Ecquod verò aliud mysterium in aula Salomonica, Marianæ domus umbra, habere potuit tam signatissimus numerus columnarum XLV. nisi quod explicuit Rupertus, ut totidem Salomonica stirpis Patriarchas, Reges, ac Duces, Mariæ & Christi ayos præsignarent? Porro inter hos Reges primum post Davidem, locum nobilissimus occupavit Salomon, ut rectè Bernardus in Sermone super, Signum magnum, de ea dixerit: Ex Regibus orta, generosa ex stirpe David. Hæc de Regia Deiparæ origine à Salomone prædicta; jam de Immunitate addendum aliquid.

468 Undecumque domum illam prospexisses, quocumque oculos convertisses, nihil nisi cedrum pulcherrimum intuereris,

Cedrina tota illa domus, & non nisi cedri

odori in ea, ad Mariam spectat immunitatem. Cedrus serpenti exitiosa. Interim Nicander in Theriacis canit:

Dentatisque cedrum maxillis scilicet lignum, Omnibus invisum serpentibus efflat odorem.

In monte Libano, ubi crebræ crescunt Rupert. mirâ proceritate sublimes cedri, nullum gigni, nullum cerni serpentem, observavit Rupertus lib. 6. in Olee: Libanum serpentes fugere dicuntur, maxime propter odorem cedri, quem non possunt ferre. Idem testatur Jacobus Chirilopolitanus in Cantico 2. & Bernardus Breidenbachius in descriptione Montium Israel, & Adrichomius in Theatro Terræ Sanctæ in Nephthalim num. 63. Igitur domus saltus Libani, quæ cedrorum lectissimarum copia Libanum referebat, à quibus & nomen accepisse diximus, vel solo cedrinæ materiæ odore serpentes limine arcebat; ut Mariam, cujus umbram præferebat, perfectius exprimeret, cujus Immunitas teterrimum serpentem vel odoris opinione perimat. Atque ut ad columnas redeam, quas Rupertus tam loco citato, quam libro 5. in Cantica, Christi & Mariæ progenitores significare dixit, cedrinæ & ipse erant, ut exactius eosdem exprimerent Mariæ progenitores, quatenus domum hanc Marianam suffulciebant, id est, quatenus generationi ejus inserviebant. Ita quidem quasi cedri erant, quippe qui nihil ex antiquo serpentis veneno in hanc domum inferrent, nihil ex originali illo lethali contagio in Mariæ Conceptionem traducerent. Sapienter scilicet dictum est ab Anselmo in Libro de Exordio mundanæ salutis: Si quid originalis peccati in propagatione Matris Dei Domini mei exitit, propagantium, & non propagatae prolis fuit. Quidquid enim aliàs ipsi fuerint promigenti veneni corruptione tacti; quod tamen ad hanc Conceptionem attinet, cedrinus fuisse; signanter observavit Rupertus.

469 Ad sacriorem illam domunculam Regiæ veniamus, quæ & materiâ quæstiosissima, & opere artificiosissima, sicut reliquam superabat Saltus Libani arcem, ita etiam Salomonici Throni, quem continebat, & opus æquabat, & materiam cedrinam, eburneam, auream, gemmeam; nec enim aut arti, aut pretio ulli pepercit Salomon, ut opus absolveret magnificentissimum, Salomonica dignum sapientiâ, & opulentia. Materiam sigillatim cedrinam haud oblivisci hic voluit. Alcuinus in Ser. de Nativ. B. Virginis, hanc, ut opinor, Mariæ domum spectans: Verè beneplacitum erat Deo habitare in te, (domo nimirum cedrina) quando

Salomonius thronus in ea domo quid portenderet.

Alcuinus.

Rupert. Damnum peccatum originale ex throno Mariano.

S. Petrus Damian.

Quadrata aula forma ad turissimam Marianam firmitudinis incolumitatem spectat.

Regium satellitium, & armamentarium. 3. Reg. 10. 15. 2. Para. 9. 15.

quando ex ipsa illibate carnis tuæ substantia, quasi de lignis Libani, ineffabili architecturâ, domum sibi edificavit Dei Sapientia. Sed venio ad Rupertum, mysterium explicantem, quo Salomon in hac interiori aula Regium Thronum statuerit. Porticus folii, in quo tribunal est, illud est, in quo Deus cum, quem in Paradiso posuerat, Protoplastum, propter prævaricationem ejecit. Illic terribile solium, illic tremendum tribunal est. Damnum originale peccatum, peccatique authorem ex hoc throno voluit Rupertus. Proximè ad rem. Accessit omnino B. Damian. in Ser. 1. de B. Mariæ Nativit. ubi ejusdem Virginis uterum castissimum, atque purissimum per hunc thronum eburneum, & aureum, præfiguratum exposuit; itaque totam Virginem, per Domunculam throni adumbratam fuisse intellexit: quo enim jure Mariæ uterus thronus sit Salomonis, eodem Maria ipsa fuerit Domuncula illa, qua idem Salomonis visebatur Thronus. Hoc posito, S. Damianus divinum Salomonem describit huic Salomonico throno insidentem, atque inde peccatum originale cum sceleratissimo authore Lucifero condemnantem. Fecit Rex Salomon thronum de ebore grandem, uterum videlicet intemeratam Virginem, in quo sedet illa majestas, qua nutu concutit orbem. Sedes, inquit, Scriptura Psalmo 9. super thronum, qui judicis æquitate. Quid enim justius, quam vitem, & transfugam servum, & confervi sui sedulum deceptorem, perpetuis ignibus assignare, & illum, quem deceperat, suo resignare principio. Quorsum Damianus thronum hunc Marianum à Deo magnificentissimè fabricatum fuisse, eum ad finem, disputaret, ut ex illo authorem damnaret Originalis peccati humanamque naturam suo resignaret principio, id est, Divinæ Imaginis similitudine consignatam resiceret? quorsum, inquam, tam accurata hæc Salomonici Throni expositio, nisi ut doceret, divinum Salomonem ad hunc maxime finem proprii throni aulam, Virginem Matrem condidisse, ut inde ex Maria, tanquam ex judicaria celestis Regis arce, atque ex incorrupto integerrimæ justitiæ folio, Originalem culpam, cum iniquissimo ejus authore, æternum damnaret.

470 Neque supprimenda, in tam ingeniatu opere, quadrata hujus aulae forma, quæ firmissimæ securitatis notum est hieroglyphicum, rutissimam Marianæ firmitudinis incolumitatem significans, quam nullæ inferorum machinæ, nullæ possint Stygii tyranni vires labefactare. 471 Ad hanc ipsam securitatem Regium pertinebat satellitium. Fecit quoque Salomon Rex ducenta scuta de auro purissimo; sexcentos auri scelos dedit in laminas scuti unius. Et trecentas peltas ex auro probato: posuitque eas Rex in domo Saltus Libani. 3. Regum 10. v. 16. & 17. Pro ducentis scutis, ducentas hastas aureas legimus, 2. Paralip. 9. v. 15. & 16. totidem nempe hastas aureas, quot scuta aurea in armamentarium aureum intulit Rex. Fortassis & reliqua armorum genera; nam Hebraicam vocem, lib. 1. Regum 17. v. 7. vertunt LXX. P. Ildeph. de Flores in Eccles.

universim arma. Ergo quoties Rex in prætorium procederet, quando pro Regio sederet folio; aderat oppidò prætoria militum cohors, aureis instructa clypeis, aureis hastis armata, aureâ panopliâ communita; quæ Salomonem jura reddentem stiparet, & custodiret. Regia hæc custodiaria cohors quingentis constabat militibus, quorum censum ex scutorum, atque peltarum numero ducentesimo, atque trecentesimo facile colligimus. Numerus porro prætorianorum militum quingentesimus perfectam significabat ejusdem domus quietem, tranquillitatem, ac securitatem. Numeri ac symboli hujus rationes legas apud S. Gregorium lib. 1. Moralium cap. 6. & in Homilia 17. & 19. in Ezechielem. Igitur tanto hoc Salomonico militum præsidio, tantâ scuorum, peltarum, hastarum, armorumque omnium defensione communitum armamentarium, (quo nomine domum saltus Libani 2. Paralip. 9. v. 16. vocatam diximus,) Mariam præsignabat firmissimo divini Salomonis satellitio præmunitam, quo minus ullis posset adversariis incurfibus turbari; sed inde æquillimus Judex justissimam adversus originariæ culpæ authorem ferret sententiam, ipsamque Matrem immunem pronuntiaret, ac tueretur.

472 Illud quoque ad præsidii hujus commendationem, atque Mariæ incolumitatem nonnihil confert; quod & arma omnia ex auro purissimo conflaverit; & sexcentorum sexaginta sex talentorum pondus in eorum opus impenderit Rex; uti ex 3. Regum 10. v. 14. & seq. deducunt Josephus lib. 8. Antiquitatum cap. 2. & Villalpandus To. 2. in Ezechielem lib. 5. cap. 53. Exactissima quippe auri puritate, mundissima Deiparæ generatio, & Conceptio, quæ in Salomonis domo futura erat, præmonstrabatur, plusquam aureis divini præsidii armis præmunienda. Numerus autem talentorum 666, qui triplici senario cum constet, absolutissimæ perfectionis symbolum est, significabat Deiparæ in hac Salomonis domo Conceptionem, perfectissimâ Dei propugnatione ita fuisse communiendam, ut nec minima imperfectionis labe in sacratissimam Divini Salomonis aulam posset irumpere.

473 Denique Regiam hanc condensis Salomon nemoribus amoenissimisque viridariis, imò & domus ipsius structuram, atque murorum interiorem ornatum in pulcherrimi paradisi jucundissimam formam effinxit, uti Josephus retulit loco citato: ne scilicet hoc etiam suavissimum amoenitatis oblectamentum Regi in hac domo deesset vel judicia tractanti. Itaque Chaldaus saltum hunc Libani, domum refrigerii Regium compellat. Nimirum nullum Christo jucundius, nullum vero Salomoni gratius futurum erat refrigerium, quam sua saltus Libani Domus, quam juris reddendi aula, in qua Matrem immunem, atque exemptam ab Originali scelere esset pronuntiaturus. Hujus refrigerii gratia, illam dixerim Paradisum deliciarum, à S. Ephrem esse nuncupatam, in Orat. de ejus Laudibus. Adde Josephum scribentem loco supra citato, Reginam Saba in Salomonis Regno nihil æquè

Mariam præsignabat firmissimo divini Salomonis satellitio præmunitam.

Arma illa omnia ex auro purissimo conflaverit Deiparæ Conceptionem designabant.

Numerus talentorum aureorum.

Domus illa amoenissimis cineribus viridariis, & in flor paradisi erat.

Virgo Deo suis paradisi deliciarum. S. Ephrem.